

Anonymiseret version

Oversættelse

C-652/20 -1

Sag C-652/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

2. december 2020

Forelæggende ret:

Tribunalul București (Rumænien)

Afgørelse af:

28. september 2020

Sagsøgere:

HW

ZF

MZ

Sagsøgt:

Allianz Elementar Versicherungs-AG

[Udelades] TRIBUNALUL BUCUREȘTI (retten i første instans i Bukarest)

SJETTE AFDELING FOR CIVILE SAGER

[Udelades] KENDELSE

Offentligt retsmøde den 28. september 2020 [udelades] [rettens
sammensætning]

Retten er i henhold til retslisten sat med henblik på afgørelse i den civilretlige sag anlagt af sagsøgerne **HW**, **MZ** og **ZF** [udelades] mod sagsøgte **Allianz Elementar Versicherungs-AG** ved korrespondenten **S.C. Allianz-Țiriac Asigurări SA** med påstand om erstatning for skader (svie og smerte).

DA

[Udelades] [national procedure] [udelades] RETTEN

skal tage stilling til følgende:

I. Anmodningen om, at spørgsmålet vedrørende fortolkningen af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1215/2012 forelægges Domstolen til præjudiciel afgørelse:

I. i) Faktiske omstændigheder:

- 1 Den 22. december 2017 døde SZ, da han, mens han førte det østrigsk registrerede køretøj med registreringsnummer W-67200G, som følge af for høj fart og forbrug af alkohol mistede kontrollen over køretøjet og ramte en elmast med voldsom kraft. Ansvar for trafikulykken ligger i det mindste delvist på SZ. Som følge af trafikulykken døde også EY, som sad på passagersædet til højre for føreren. **[Org. s. 2]**
- 2 Køretøjet med registreringsnummer W-67200G var forsikret i Østrig hos sagsøgte Allianz Elementar Versicherungs-AG i henhold til forsikringspolice [udelades], der var gældende på trafikulykkens dato.
- 3 Som følge af denne trafikulykke har sagsøgerne i den foreliggende sag (afdøde EY's mor, morfar og mormor) ved stævning af 17. februar 2020 anlagt sag mod sagsøgte Allianz Elementar Versicherungs-AG, ved selskabets korrespondent i Rumænien (dvs. S.C. Allianz-Țiriac Asigurări SA, med hjemsted i Bukarest), med påstand om erstatning for svie og smerte med hver et beløb på 1 000 000 rumænske lei (RON) (lidt mere end 250 000 EUR). De har påberåbt sig enorme psykiske lidelser som følge af EY's død og gjort gældende, at den indirekte skade skal erstattes af forsikringsgiveren for køretøjet med registreringsnummer W-67200G. Sagsøgerne har besluttet at anlægge sag ved den forelæggende ret, som er beliggende på det sted, hvor sagsøgte korrespondent i Rumænien har sit hjemsted, og ikke [retten på] det sted, hvor de har bopæl (sagsøgerne har bopæl henholdsvis i Braşov-distriktet og Mehedinţi-distriktet, medens den udpegede advokat har sit kontor i Olt-distriktet).

I. ii) Kompetencespørgsmålet:

- 4 Eftersom retten i henhold til bestemmelserne i artikel 131, stk. 1¹, og artikel 1071, stk. 1², i Codul de procedură civilă română³ (den rumænske retsplejelov)

¹ – **Artikel 131. Prøvelse af kompetence** Stk. 1: I forbindelse med det første retsmøde, hvortil parterne forskriftsmæssigt er indkaldt for retten i første instans, og hvor parterne gives mulighed for at nedlægge påstande, skal retten af egen drift vurdere og fastlægge, at den ret, ved hvilken sagen er anlagt, har den generelle, materielle og stedlige kompetence til at påkende sagen, og i protokollen for retsmødet oplyse retsgrundlaget for den fastlagte kompetence for den ret, ved hvilken sagen er anlagt. Protokollen har foreløbig karakter.

[udelades] af egen drift skal vurdere den generelle, internationale, materielle og stedlige kompetence i forbindelse med det første retsmøde, hvortil parterne forskriftsmæssigt er indkaldt, og hvor parterne gives mulighed for at nedlægge påstande, og i protokollen for retsmødet oplyse retsgrundlaget for kompetencen, findes de i den foreliggende sag relevante bestemmelser i artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1215/2012⁴ [udelades], hvor det bl.a. fastsættes: *En forsikringsgiver, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges: [...] i en anden medlemsstat i tilfælde, hvor sagen anlægges af forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede, ved retten på det sted, hvor sagsøger har bopæl, [org. s. 3] [...].*

- 5 Den sidstnævnte bestemmelse finder nemlig anvendelse i den foreliggende situation, fordi forsikringsgiveren (sagsøgte) har bopæl på en medlemsstats område (Østrig) og er blevet sagsøgt af de i henhold til forsikringspolicebegunstigede (sagsøgerne) i en anden medlemsstat (Rumænien). Anvendelsen af den omhandlede bestemmelse fremgår også af Domstolens løsning i sag C-463/06 [FBTO Schadeverzekerings], hvor Domstolen hvad angår bestemmelserne i forordning (EF) nr. 44/2001⁵, som er blevet gengivet i forordning (EU) nr. 1215/2012, fastslog følgende: *Henvisningen i artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område til forordningens artikel 9, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at skadelidte ved retten på det sted i en medlemsstat, hvor han har bopæl, kan anlægge sag direkte mod forsikringsgiveren, såfremt der er hjemmel for et direkte sagsanlæg, og forsikringsgiveren har bopæl på en medlemsstats område.*
- 6 Det fortolknings spørgsmål, som den forelæggende ret skal tage stilling til, følger af formuleringen af den del af den omhandlede bestemmelse, ifølge hvilken den af forsikringen begunstigede, når denne beslutter at håndhæve sine rettigheder i en anden medlemsstat, kan sagsøge forsikringsgiveren *ved retten på det sted, hvor sagsøger har bopæl.*

² – **Artikel 1071. Prøvelse af den internationale kompetence.** Stk. 1: Den ret, ved hvilken sagen er anlagt, prøver af egen drift efter de nationale kompetenceregler, om den har den internationale kompetence, og såfremt retten fastlægger, at hverken vedkommende eller en anden rumænsk ret er kompetent, afviser retten sagen, fordi den ikke er omfattet af de rumænske retters kompetence, uden at det berører anvendelsen af bestemmelserne i artikel 1070. Rettens afgørelse kan appelleres til den hierarkisk overordnede ret.

³ – Lov nr. 134/2010, offentliggjort på ny i Monitorul Oficial [al României] (det rumænske statstidende) den 10.4.2015, nr. 247, med senere ændringer og tilføjelser.

⁴ – Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1) [udelades].

⁵ – Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, nu ophævet.

- 7 I denne forbindelse fremhæver retten, at reglerne om den internationale kompetence generelt ikke også fastlægger den nationale (nærmere bestemt den stedlige) kompetence. I denne retning går bestemmelserne i artikel 1072, stk. 1, i Codul de procedură civilă⁶ og fjerde betragtning til forordning (EU) nr. 1215/2012⁷.
- 8 Den forelæggende ret finder imidlertid, at der findes undtagelser fra den nævnte regel, og den relevante litteratur på området peger i denne retning. Eksempelvis fastlægger Codul de procedură civilă den stedlige kompetence efter en internationalprivatretnlig regel [**org. s. 4**] i tilfælde af forum necessitatis (jf. artikel 1070, stk. (1), i Codul de procedură civilă⁸, hvorefter den rumænske ret på det sted, som tvisten har tilstrækkelig tilknytning til, bliver kompetent til at påkende sagen i det deri fastsatte særlige tilfælde).
- 9 Det mest betydningsfulde aspekt er imidlertid, at Domstolen [udelades] har fortolket artikel 7, nr. 1, litra b), første led, i forordning (EU) nr. 1215/2012 således, at denne bestemmelse fastlægger såvel den internationale kompetence som den nationale (stedlige) kompetence. I denne forbindelse fastslog Domstolen i dommen i sag C-386/05 [Color Drack], [præmis] 30: *Hvad angår artikel 5, nr. 1, litra b), første led, i forordning nr. 44/2001, der fastlægger såvel den internationale kompetence som den stedlige kompetence, tilsigter denne bestemmelse at ensarte reglerne for retternes kompetence, og dermed direkte at fastlægge de kompetente retter uden at henvise til medlemsstaternes interne regler.* Domstolen har derfor udtrykkeligt erklæret, at bestemmelserne i artikel 5, nr. 1, litra b), første led, i forordning nr. 44/2001, hvis tilsvarende bestemmelser findes i artikel 7, nr. 1, litra b), første led, i forordning (EU) nr. 1215/2012, fastlægger såvel den internationale kompetence som den nationale (stedlige) kompetence.
- 10 Det følger heraf, at selv med hensyn til forordning (EU) nr. 1215/2012 eksisterer regler for retternes kompetence, der tilsigter at fastlægge såvel den internationale kompetence som den nationale (stedlige) kompetence. Denne baggrund giver anledning til tvivl hos den forelæggende ret, idet der findes både argumenter til støtte for den fortolkning, at den omhandlede tekst fastlægger såvel den

⁶ – **Artikel 1072. National kompetence.** Stk. 1: Når de rumænske retter er kompetente i kraft af bestemmelserne i denne bog, fastlægges kompetencen efter reglerne i denne lov og, i givet fald, reglerne i speciallove.

⁷ – [Fjerde betragtning] har følgende ordlyd: Visse forskelle mellem de nationale regler for retternes kompetence og anerkendelse af retsafgørelser virker hæmmende for det indre markedes funktion. Det er tvingende nødvendigt at have bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og sikre hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat.

⁸ – **Artikel 1070. Forum necessitatis.** Stk. 1: Den rumænske ret på det sted, som tvisten har tilstrækkelig tilknytning til, bliver kompetent til at påkende sagen, selv om loven ikke tillægger de rumænske retters kompetence, såfremt det godtgøres, at det ikke er muligt at anlægge sag i udlandet, eller det ikke rimeligt kan kræves, at sagen anlægges i udlandet.

internationale kompetence som den nationale (stedlige) kompetence, og argumenter til støtte for det modsatte synspunkt, hvorefter den omhandlede bestemmelse kun vedrører den internationale kompetence.

- 11 Argumenterne til støtte for det synspunkt, hvorefter artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1215/2012 fastlægger såvel den internationale kompetence som den nationale (stedlige) kompetence, i det mindste således som den forelæggende ret har opfattet disse argumenter, er følgende:
- 12 a) For det første peger den grammatiske fortolkning i denne retning, idet bestemmelsen fastsætter, at retten på *det sted, hvor sagsøger har bopæl*, er kompetent; det skal fremhæves, at den engelske, den franske og den italienske version samt de øvrige sprogversioner har samme indhold. Således skal det understreges, at der henvises til *det sted*, og ikke den *stat*, hvor sagsøger har bopæl. **[Org. s. 5]**
- 13 b) Den systematiske analyse følger samme retning som den grammatiske; det skal fremhæves, at teksten i forordningens artikel 11, stk. 1, omhandler tre forskellige tilfælde, men medens litra a) nævner retterne i den stat, på hvis område forsikringsgiveren har bopæl, fastlægger litra b) kompetencen hos retten på det sted, hvor sagsøger har bopæl; denne forskel i formuleringen kan forklares med, at den sidstnævnte regel tilsigter også at fastlægge den stedlige kompetence; inden for rammerne af dette argument kan der også henvises til artikel 7, nr. 1, litra b), første led, i forordning (EU) nr. 1215/2012, som ifølge Domstolens ovenfor anførte fortolkning også vedrører den stedlige kompetence, og hvis tekst indeholder samme ord – *sted*.
- 14 c) Endvidere bør kompetencereglerne ifølge 15. betragtning til forordning (EU) nr. 1215/2012 frembyde en høj grad af forudsigelighed; dette formål opnås ved at anlægge en fortolkning, ifølge hvilken den omhandlede bestemmelse også fastlægger den nationale (stedlige) kompetence.
- 15 d) Anvendelsen af den vurderede bestemmelse i den ovenfor beskrevne retning påvirker i øvrigt ikke medlemsstaternes traditioner i forbindelse med fastlæggelse af deres nationale kompetence. Med hensyn til tilfældet i artikel 24, nr. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012 har Domstolen derimod haft lejlighed til at fastslå, at denne artikel kun fastlægger den internationale kompetence (jf. i denne retning dommen i sag C-420/07 [Apostolides]); det skal i denne forbindelse understreges, at de nationale traditioner afviger indbyrdes med hensyn til fastlæggelsen af kompetencen i sager om rettigheder over fast ejendom; selv den tidligere gældende rumænske lovgivning indeholdt andre regler end de nugældende bestemmelser i artikel 117 i Codul de procedură civilă⁹ [udelades]);

⁹ – **Artikel 117. Sager vedrørende fast ejendom.** Stk. 1. Sager om rettigheder over fast ejendom kan kun anlægges ved retten i den retskreds, hvor den faste ejendom er beliggende. Stk. 2. Såfremt den faste ejendom er beliggende i flere retskredse, anlægges sagen ved retten på det sted, hvor sagsøgte har bopæl eller sædvanligt opholdssted, hvis sidstnævnte er beliggende i en af disse retskredse, og i modsat tilfælde ved en valgfri ret i de retskredse, hvor den faste

den foreliggende situation rejser ikke følsomme spørgsmål og er under alle omstændigheder omfattet af bestemmelserne i forordningens artikel 62.

- 16 For så vidt angår argumenterne til støtte for det modsatte synspunkt, at bestemmelsen kun vedrører den internationale kompetence, kan den forelæggende ret anføre følgende:
- 17 a) De ovennævnte argumenter tager ikke højde for, at reglen fortsat udgøres af fastlæggelsen af alene den internationale kompetence efter internationalprivatretnlige regler, og at undtagelser skal være udtrykkeligt fastsat; henset til retssikkerhedsprincippet [org. s. 6] skal disse undtagelser endvidere være indeholdt i klare og præcise regler, hvori den søgte løsning kan findes uden uforholdsmæssige fortolkningsvanskeligheder.
- 18 b) Den teleologiske fortolkning kan støtte det synspunkt, at da artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1215/2012 sigter mod at indføre kompetenceregler, der er gunstigere for den af forsikringen begunstigede, burde anvendelsen af denne regel ikke føre til den opfattelse, at sagsøgerne ikke kan anlægge sag ved en anden ret i den stat, hvor de har bopæl, hvis de kan drage fordel heraf. En sådan fortolkning ville kunne udhule forordningens bestemmelser (Tribunalul Gorj (retten i første instans i Gorj) har udtalt sig i denne retning). Eksempelvis ville sagsøgerne i den foreliggende sag kunne drage fordel af at anlægge sag ved retten i Bukarest, og ikke retten på et af de steder, hvor de har bopæl, fordi de kan formode, at retten i Bukarest ville kunne tilkende en højere erstatning for svie og smerte end de beløb, som anerkendes af de andre retter i landet; denne formodning kan være baseret på, at indtægts- og omkostningsniveauet i Bukarest er meget højere end i resten af Rumænien, hvilket med rimelighed fører til at antage, at retten i Bukarest, på tilsvarende måde som enhver indbygger i denne by, oplever værdien af penge forskelligt fra de andre retter i landet; på et abstrakt plan kan den lavere oplevede værdi af penge føre til, at der tilkendes en højere nominal erstatning for ikke-økonomisk skade. Dette eksempel er imidlertid kun resultatet af et tankeeksperiment.

I. iii) Spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for at forelægge Domstolen spørgsmålet vedrørende fortolkningen af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1215/2012, er opfyldt:

- 19 I henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Domstolen kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af retsakter udstedt af Unionens institutioner, når en national ret skønner, at en afgørelse herom er nødvendig, før den afsiger sin dom.

ejendom
[Udelades]

er

beliggende.

- 20 I den foreliggende sag er en officiel fortolkning af en EU-retlig bestemmelse nødvendig, fordi den forelæggende ret nærer tvivl om indholdet af kompetencereglen i artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1215/2012, og løsningen af fortolkningsspørgsmålet er nødvendig for at vurdere, om den berørte nationale ret er kompetent. **[Org. s. 7]**
- 21 I øvrigt tjener Domstolens besvarelse af spørgsmålet også bredere, men samtidigt pragmatiske formål, nemlig at fastslå, at den vurderede forordning også kan fastlægge den nationale (stedlige) kompetence og ikke alene den internationale kompetence (da Domstolen ikke har udtalt sig i denne retning i domskonklusionen i nogen af sine domme, er Domstolens opfattelse på dette område ikke særlig kendt), samt at undgå afvigende retspraksis om emnet.
- 22 [Udelades]
- [Udelades]**
- 23 [Udelades]
- 24 [Udelades]
- [Udelades]**

**PÅ GRUNDLAG AF DISSE PRÆMISSER
OG I LOVENS NAVN
BESTEMMER**

retten at forelægge Domstolen følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse: **[Org. s. 8]**

Skal bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1215/2012 fortolkes således, at de kun vedrører [EU-]medlemsstaternes internationale kompetence, eller således, at de også fastlægger den nationale (stedlige) kompetence for retten på det sted, hvor den af forsikringen begunstigede har bopæl?

[Udelades] [nationale procedurebestemmelser]